

SALVE

Prienų „Žiburio“ gimnazija

Nr. 6 (108) 2013 m. vasaris

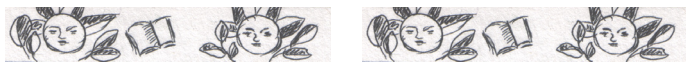
Kasmet vasario pradžioje švenčiame „Žiburio“ gimnazijos dieną. Šiemet vasario 8 dieną, penktadienį, maloniai kviečiame mokytojus, mokinius ir bičiulius

11 valandą į Šventąsias Mišias Prienų bažnyčioje. Giedos gimnazijos mokinių choras.

12 valandą į mokinių koncertą Prienų „Žiburio“ gimnazijos Akty salėje.

13 valandą į protų mūšių kovas su mokyklos svečiais, kitų mokyklų mokiniais.

Šventės organizatoriai

„Protų mūšių“ – finalas!

Septynis ketvirtadienius nuo lapkričio 8 dienos vienuolika komandų rinkosi į Prienų „Žiburio“ gimnaziją, kurioje vyko „Protų mūšių“ kovos. Šią šaunią idėją sugalvojo mūsų gimnazijos abiturientai: Ieva Makštutytė, Ieva Aldakauskaitė, Rimvydė Kižytė, Gintarė Krilavičiūtė, Ieva Ališauskaitė, Evaldas Šerpenskas, Raminta Tėberaitė. Dalyviai išmėgino save daugybėje sričių: muzikos, sporto, literatūros, kino, matematikos bei geografijos, sveikatos.

Kiekvieną ketvirtadienį komandos dalyvavo net penkiuose etapuose, tačiau paskutinę dieną jų laukė net septyni! Dalyvių laukė daugybė skirtingų bei sudėtingų klausimų. Taip pat ši, paskutinė kova, pareikalavo žinių apie Prienų „Žiburio“ gimnaziją bei Kalėdas. **(nukelta į 8 psl.)**

„Žiburio“ gimnazija – naujų galimybių organizacija

Atėjus naujiems, 2013 metams, vertėtų aptarti pergalių, kūrybos ir veiklos kupinus praėjusius metus bei pažvelgti į ateities planus. Pokalbis apie praėjusių metų pasiekimus, problemas ir naujus planus su gimnazijos direktore Irma Šneideriene.

Viename interviu išsakėte savo troškimą – kartu su visa gimnazijos bendruomene paversti „Žiburio“ gimnaziją ne tik žinių, bet ir gerumo simboliu. Ar pavyko tai padaryti?

Taip, pavyko, nes gimnazija buvo, yra ir bus žinių, gerumo bei nuoširdaus bendravimo simbolis.

Kas buvo pasiekta per praėjusius 2012 metus? Kuo galite pasididžiuoti?

Pirmiausia, pavyko daug pasiekti akademinėje srityje –

2012 m. „Žiburio“ gimnazijos abiturientai per abiturijos egzaminus net iš devynių egzaminų surinko po 100%, o vienas abiturientas tris egzaminus išlaikė 99%, todėl galiu teigti, kad pasiekimai tikrai dideli. 2012 m. buvo apdovanoti 52 geriausi Lietuvos Respublikos abiturientai, du Prienų „Žiburio“ gimnazistai buvo tarp jų. Buvo pasiekti aukšti rezultatai rajoninėse, respublikinėse olimpiadose bei konkursuose.

Laimėti trys tarptautiniai projektai – vienas su Lenkija, kitas – su Prancūzija, trečias – su JAV. Šių projektų dėka mokosi net keturios užsienietės: trys prancūzės ir viena amerikietė, o penkios „Žiburio“ gimnazistės buvo išvykusios 3 mėnesiams į Jean Mouleen licėjų, Langon. Puiku, kad antrus metus vyksta Comenius tarptautinis daugiašalis projektas „Alternatyvūs energijos šaltiniai ir aplinka“.

Taip pat dalyvaujame respublikiniame projekte „Lyderių laikas 2“, kurio dėka bus įgyvendintos dvi naujos mokyklos bendruomenėje bendravimą skatinančios iniciatyvos bei dvi naujos įsitraukimą skatinančios iniciatyvos metodinėje veikloje.

Džiaugiuosi taip pat aktyvia GMS veikla. Prienų jaunimas ir GMS iniciavo puikų renginį „Protų mūšis“. Gimnazijai pasirašius bendradarbiavimo sutartį su Seimo kanceliarija, gimnazijos mokiniai rinko medžiagą ir skaitė savo pranešimus Seime bei dalyvavo iškilmingame Sausio 13-osios minėjime. Ir dar daug visko, tiesiog neįmanoma detaliai išvardinti gimnazijos mokytojų organizuojamų konkursų, renginių, dienų, akcijų bei įvairių veiklų. Galima tik nuoširdžiai padėkoti už jų atsivimą savo darbui ir gimnazijai.

Prieš metus interviu minėjote, kad didžiausios problemos yra mokinių pamokų lankomumas ir uniformos dėvėjimas. Ar šios problemos yra opios ir šiuo metu?

Problemoms neišnyksta taip greitai, jų neįmanoma išspręsti per metus. Tačiau situacija akivaizdžiai gerėja. Klasės vadovai bei Vaiko gerovės komisija puikiai atlieka savo darbą. Vis mažiau mokinių renkasi „laisvalaikį“ privalomų lankyti pamokų metu. Manau, kad priežiūra ir lankomumo kontrolė taps tik griežtesnė, nes sunku suvokti tokį mokinį, kuris gaudamas nemokamą išsilavinimą leidžia sau nelankyti mokyklos – juk visada yra alternatyva, jei jau taip nepakeliama eiti į mokyklą – galima visada iš jos išeiti, nutraukus mokymosi sutartį. Tai kam žaisti kates ir peles? **(nukelta į 4 psl.)**

Interviu vienu klausimu. Kalbiname istorijos mokytoją Ireną Teišerskienę.

Gimnazijoje istoriją dėstote aštuonerius metus. Kaip manote, ar pasikeitė dabartinių mokinių požiūris į Lietuvos ir pasaulio istoriją, jos svarbą dabartiniame gyvenime?

Manau, kad požiūris į istoriją, jos svarbą pasikeitė, deja, į neigiamą pusę. Daug mokinių nejaucia motyvacijos mokytis ir domėtis mokomaisiais dalykais. Mums, lietuviams, mūsų krašto istorija turėtų būti svarbi, tačiau, kaip žinia, ji nėra paprasta, todėl ne visi ją lengvai perpranta. Galbūt dėl to kaltas nenoras skaityti, mažas domėjimasis dabartinėmis aktualijomis, iš kurių pačios svarbiausios taip pat taps istorinėmis.

Ačiū už pokalbį.

Tautvydas Vencius

JIE ŠVIEČIA TAIP, KAIP TURI ŠVIESTI „ŽIBURYS“!

Rajone

Matematikos olimpiada:

I v. – A. Bendoraitis, I kl., S. Žemaitytė, II kl., L. Maciulevičius, III kl., R. Klimaitė, IV kl.

II v. – E. Tadevosyan, I kl., Ž. Petronis, III kl., I. Kandrotaitė, IV kl.

III v. – E. Klimaitė, I kl., M. Sabaliauskas, I kl., A. Bendinskas, II kl., R. Celiešiūtė, III kl., A. Černamorec, III kl., K. Mačiulytė, IV kl.

Biologijos olimpiada:

I v. – V. Niūklytė, II kl., T. Kisielius, III kl., I. Ališauskaitė, IV kl.

II v. – L. Lukoševičiūtė, II kl., A. Maceina, III kl.

Chemijos olimpiada:

I v. – M. Giraitis, II kl., L. Maciulevičius, III kl., A. Marchockij, IV kl.

II v. – V. Marčiulionytė, II kl., I. Ališauskaitė, IV kl.

III v. – S. Vaitonytė, III kl., I. Kandrotaitė, IV kl.

Meninio skaitymo konkursas:

I v. – I. Ališauskaitė, IV kl.

II v. – R. Žurauskaitė, II kl.

III v. – G. Kurapkaitė, III kl.

Anglų kalbos 10 kl. olimpiada:

I v. – A. Lugauskas, IIc kl.

II v. – V. Aleksynas, IIa kl.

III v. – K. Žukauskaitė, IIb kl.

11 klasių olimpiada:

I v. – T. Kisielius, IIIc kl.

II v. – G. Dabrišiūtė, IIIc kl.

III v. – I. Milušauskas, IIIId kl.

Jaunųjų filologų konkursas:

T. Vencius, IV kl.

„Kalėdų žvaigždė“:

I v. – V. Trakymas, III kl.

Lietuvos vaikinių krepšinio čempionate „Manija“

gimnazijos vaikinai įveikė Kauno rajono Akademijos Ugnės Karvelis gimnaziją santykiu 91:81.

Sveikiname!

Kalėdinėje pamokoje – susikaupimas ir džiaugsmas

Gruodžio 21 d. mūsų gimnazijoje vyko jau tradicine tapusi Kalėdinė pamoka.

Šiomet ji susijusi su mūsų tautos tradicijomis.

Įdomu buvo stebėti dramų būrelio parengtą vaidinimą, kuriame – daugybė kalėdinių lietuvių liaudies burtų ir žaidimų, be to, vaidinimo metu skambėjo tarmiški žodžiai ir tai mus trumpam nukėlė į senuosius laikus.

Šv. Kalėdas apmąstyti kitaip, ne vien tik kaip poilsio ir dovanų šventę, paskatino mokinių eilėraščiai. Na, o choro dainos skleidė rimtį, bet kartu įnešė ir džiaugsmo, gyvumo. Smagu, kad šiomet buvo dainuojama ne tik lietuviškai – vieną dainą, pritariant chorui, angliškai atliko amerikietė Otyllia.

Kalėdinė pamoka sušildė, priartino kalėdinę dvasį ir suteikė puikią galimybę prieš šventes pabūti drauge, pasidžiaugti.

Eglė Peleckaitė

(atkelta iš 6 psl.)

Ragautas maistas skiriasi nuo mūsiškio, bet labai patiko.

Manon. Tautiniai drabužiai gana paprasti, bet nustebino gėlėtos kepurės. Lietuvių tradicinio maisto paragauti buvo įdomu, bet man labiau priimtinas prancūziškas.

Ar „Žiburio“ gimnazistai bendrauja ir yra draugiški su Jumis?

Anaelle. Yra drovių, bet dauguma gerai kalba angliškai ir noriai su mumis bendrauja.

Marsanne. Visi mokykloje žino, jog esame prancūzės, todėl stengiasi užkalbinti ar bent jau pasisveikinti. Malonu kai pamokoje ko nors nesuprantame, visuomet atsiranda žmogus, besistengiantis paaiškinti.

Manon. Man labai patinka bendrauti su lietuviais. Manau, jie mąsto šiek tiek brandžiau nei prancūzai, yra draugiški ir drąsūs.

Ką veikiate mokykloje per laisvas pamokas?

Anaelle, Marsanne, Manon. Skaitykloje arba kompiuterių klasėje ruošiamė namų darbus, einame į valgyklą.

Šiuo metu oras Lietuvoje gerokai šaltesnis negu Prancūzijoje ir yra daug sniego. Ar Jums patinka lietuviška žiema, ne per šalta?

Anaelle, Manon. Man labai patinka tokia žiema. Labai šalta, bet kai yra daug sniego, šaltis - nesvarbu!

Marsanne. Mūsų regione Prancūzijoje niekada nesninga, todėl čia būdamas džiaugiamės sniegu! Šaltis – nieko blogo, jei per ilgai neužsibūname lauke.

Kokį didžiausią skirtumą pastebėjote tarp Lietuvos ir Prancūzijos?

Anaelle. Mano nuomone, labiausiai skiriasi šalių švietimo sistemos.

Marsanne. Skiriasi oro temperatūra, taip pat lietuvių gyvenimo būdas kitoks nei prancūzų.

Manon. Prancūzijoje pietums paprastai turime valandą, todėl dvidešimties minučių pietų pertraukos – naujovė. Skiriasi žmonių būdas, mąstymas.

Ačiū už pokalbį.

Laura Noreikaitė

Sveiki, žiburiečiai!

Nespėjau net pastebėti, o jau beveik prabėgo visi metai! Mano, kaip gimnazijos prezidentės, kadencija baigiasi. Labai džiaugiuosi šiais pralėkusiais metais, nuveiktais darbais ir įgyta patirtimi. Taip pat noriu paraginti visus, turinčius minčių, idėjų, norinčių išbandyti save komandinėje,

organizacinėje, kūrybinėje veikloje, svajojančių prisidėti prie mokyklos mikroklimato kūrimo, dalyvauti prezidento rinkimuose!

Primenu GMS prezidento rinkimų nuostatus:

3.1 Kandidatais į Prezidentus gali tapti I – III kl. moksleiviai.

3.2 Kandidatais į Prezidentus gali: išsikelti pavieniai asmenys; kandidatai gali būti iškelti moksleivių organizacijų arba grupių.

Laukite skelbimų apie kandidatų registraciją, linkiu sėkmės ir kūrybingumo.

GMS prezidentė Greta Aleksynaitė

Klasės langas. Stiprus tas, kuris ne tik daug šneka, bet ir daug daro

Stiprus ne tas, kuris daug šneka ir bando parodyti save „stiprų“, bet tas, kuris ne tik daug šneka, bet ir daug daro.

Ši mintis tiksliai apibūdina Ie klasės gyvenimą. Nors mūsų klasėje pasitaiko nesutarimų ir kivirčių, tačiau visada viską išsiaiškiname. Stengiamės padėti vieni kitiems ir iškilusias problemas spręsti kartu. Juk mes esame viena didelė šeima. Užduotus darbus atliekame greitai ir kokybiškai, todėl dažnai dalyvaujame įvairiuose projektuose. Šiuo metu mūsų klasė dalyvauja projekte „Saugiausia klasė 2012“. Tikimės, kad mums pasiseks ir galėsime nuskinti saldų pergales vaisių.

Akvilė Celiešūtė ir Domantas Milaševičius, Ie kl.

Muziejaus fondus pildome tradiciškai

Ką galite pasakyti apie gimnazijos muziejaus ekspoziciją?

Visų pirma, reikėtų paminėti, jog dabartiniai mokiniai muziejuje lankosi ne taip dažnai. Greičiausiai dėl to, kad susidomėjimas gimnazijos istorija, o galbūt apskritai istorine praeitimi sumažėjo. Anksčiau mokiniai noriai palikdavo savo nuotraukų, darbų, kūrybinių, kurie ekspozuojami ir šiandien. Žinoma, čia galima pamatyti kiekvienos „Žiburio“ laidos aplankus, klasės nuotraukas. Vėliau buvę mokiniai per klasės susitikimus čia susirenka, apžiūri ekspoziciją, nuotraukas, kurios suteikia daug prisiminimų.

Kaip jau minėjau, dabar gauname mažiau įvairios ekspozicinės medžiagos, tačiau fondus tradiciškai papildo „Žiburio“ abiturientų laidų nuotraukos, vinjetės. Taip pat gimnazijoje besilankantys svečiai padovanoja ką nors savito. Sulaukiame ir mokinių darbų aprašų, išleistų knygų.

Kaip jau minėjau, dabar gauname mažiau įvairios ekspozicinės medžiagos, tačiau fondus tradiciškai papildo „Žiburio“ abiturientų laidų nuotraukos, vinjetės. Taip pat gimnazijoje besilankantys svečiai padovanoja ką nors savito. Sulaukiame ir mokinių darbų aprašų, išleistų knygų.

Kaip ir kada mokiniai gali apsilankyti muziejuje, norėdami pasižvalgyti po jo ekspoziciją?

Kartais klases atsiveda auklėtojai per valandėles. Tada mokiniai muziejuje turi pamoką apie „Žiburio“ gimnazijos istoriją, laidas. Su klasių auklėtojais gali ateiti visi – tiek gimnazijos pirmokai, tiek abiturientai. Žinoma, laukiame visų mokinių, norinčių savarankiškai apžiūrėti ekspoziciją, patyrinėti nuotraukas, kitą medžiagą. Muziejus atviras visiems iki 16 valandos.

Ačiū už pokalbį

Tautvydas Vencius

(atkelta iš 1 psl.)

Kalbant apie uniformas, manau, čia jau yra mokinio garbės reikalas. Jei tai yra parašyta mokinio taisyklėse – vadinasi, yra privaloma uniformą dėvėti, ir nėra dėl ko ginčytis. Nelabai suprantama, kodėl gimnazistai nori tapti „skalbėjais“, „užmarštuoliais“, „atsiprašinėtojai“, „apsimetinėtojai“ ir t. t., kai taip yra paprasta būti tik tikru „Žiburio“ gimnazijos gimnazistu. Juk ne išvaizda ir išskirtinumas yra svarbiausia, o puikios žinios, kūrybiškumas, geras humoro jausmas, aktyvumas, nuoširdus bendravimas, pagarba bei noras gyventi, veikti čia ir dabar. Esame dalis „Žiburio“ gimnazijos – tai gal jau laikas pradėti

tuo didžiuotis?!

Ką laikote savo veiklos sėkme?

Laimėjau konkursą „Lyderių laikas 2“ švietimo procesinio konsultantavimo atrankoje. Dabar mokausi ir manau, kad ateityje tapsiu profesionalia konsultante, gebančia padėti įvairiose švietimo srityse.

Kokios vertybės, išryškėjusios per pastaruosius metus, yra reikalingiausios žmogui, dirbančiam atsakingą darbą?

Pagarba ir meilė žmogui, tolerancija ir atvirumas pokyčiams.

Kokia numatoma vizija 2013 – 2015 metų strateginiame plane? Kokie numatomi pokyčiai?

„Žiburio“ gimnazija – naujų galimybių organizacija, sudaranti sąlygas skleisti:

- visų bendruomenės narių augimui ir sėkmei, atsižvelgiant į kie-

kvieno poreikius,

- tolerantiškiems, pagarbiems visų bendruomenės narių santykiams,

- modernioms švietimo idėjoms, puoselėjant tradicines vertybes,

- tvariam bendradarbiavimui su socialiniais partneriais ir steigėju.

Jeigu bent dalis bus įgyvendinta, tuomet tai bus tikrai didžiulis visos Prienu „Žiburio“ gimnazijos bendruomenės laimėjimas.

Ko tikėtės 2013 metais iš gimnazijos bendruomenės?

Mano lūkesčiai visada yra susiję su čia dirbančiais mokytojais bei aptarnaujančiu personalu, su čia besimokančiais mokiniais ir „Žiburio“ gimnazija pasitikinčiais tėvais. Todėl, patikėkite, mano lūkesčiai yra dideli ir ambicingi, nes čia esanti gimnazijos bendruomenė yra pajėgi ir galinga įgyven-

dinti daug puikių dalykų.

Ko norėtumėte palinkėti visai gimnazijos bendruomenei? Kokius žodžius norėtumėte skirti abiturientams?

Visai gimnazijos bendruomenei linkiu būti išmintingai, pakančiai ir geranoriškai, nes tik patys galime susikurti aplinką, kurioje bus jauku ir įdomu dirbti, mokytis bei dalyvauti įvairiose veiklose.

Mieliems abiturientams linkiu neprarasti budrumo ir išminties renkantis brandos egzaminus, savo širdies kertelėje išsaugoti tyrą vaikišką nuoširdumą ir juoką, pagarbą ir meilę mokytojui, gimnazijai – liko tiek mažai dienų, ir Jūs išeisite, kiekvienas pasirinkęs savo kelią, kiekvienas išsinešdamas „Žiburio“ gimnazijos dalelę.

Ačiū už pokalbį.

Rūta Barcytė

Prienu rajono savivaldybės tinklalapis skelbia: „Prienu rajono savivaldybės apdovanojimai „Dėkingumas“ įsteigti 2007 m. ir skiriami labiausiai nusipelnusiems Prienu krašto žmonėms – už uolų ir sąžiningą darbą, už svarų indėlį kuriant rajono gyventojų kultūrinę, ekonominę, socialinę bei dvasinę gerovę, už reikšmingus neatlygintinus darbus bendruomenės labui.“ Šiuo simboliu buvo apdovanoti ir mūsų gimnazijos mokytojai. Kalbiname šiuos mokytojus.

Levutei Karčiauskienei, lietuvių kalbos mokytoja ekspertei, „Dėkingumo“ apdovanojimas „Už nuopelnus mokslui ir švietimui“ įteikta 2008 m.

Už kokius nuopelnus Jums įteikta Dėkingumo nominacija?

Nemanyčiau, kad turėjau kažkokių ypatingų nuopelnų. Tiesiog stengiausi dirbti sąžiningai savo darbą, domėtis naujovėmis, dalyvauti įvairiose veiklose. Pati nominacija man buvo didelė staugmena – kad aš apskritai pasiūlyta ir ji man bus teikiama, sužinojau prieš kelias dienas. Manau, tai didelis įpareigojimas.

Ką Jums reiškia darbas gimnazijoje?

Darbas man visada yra labai svarbus, ypač dirbant gimnazijoje. Tai didžiulė atsakomybė ruošiant abiturientus VBE, tai pa-

garbos ir meilės knygai ir kultūrai puoselėjimas, pagaliau – tai kasdienis atsakingas bendravimas su suaugusiais mokiniais, kūrybiškas darbas su „Salve“ komanda. Ir labai svarbu dirbant – santykiai su dideliu ir įdomiu kolegų būriu.

Ačiū už interviu.

Aldonai Kačiušienei, buvusiai direktoriaus pavaduotojai ugdymui, „Dėkingumo“ apdovanojimas „Už nuopelnus mokslui ir švietimui“ įteiktas 2009 metais.

Ar tikėjotės tokio apdovanojimo?

Aišku tai buvo netikėta, nes nieko ypatingo nedariau, dirbau savo tiesioginį darbą. Trumpai pasakius – dirbau kruopščiai ir sąžiningai, ieškojau įkvepiančių idėjų, dosniai dalinausi sukaup-ta patirtimi. Tik dabar manau, kad tai buvo sunkus darbas, nes „Dėkingumo“ simbolis ir nelen-

gvas – sveria tris kilogramus. Šis apdovanojimas – tai ne tik mano vienos nuopelnas. Tai visos mūsų bendruomenės: mokytojų, mokinių, tėvų gražaus – geranoriško bendradarbiavimo ir mano šeimos įvertinimas.

Ką Jums reiškia darbas Prienu „Žiburio“ gimnazijoje?

Džiaugiausi kiekvieno mokinio, mokytojo pasiekimais, nors gal ir ne visada tą parodydavau. Ypač man svarbūs buvo tie probleminiai mokiniai. Ir jei pasisekdavo su jais rasti bendrą kalbą, atrodydavau, kad atradau aukso gabalą. Guliau ir kėliausi su mintimis apie gimnaziją, o kartais tekdavo ir nemiegojus išeiti į darbą. Tai buvo mano pasirinkimas. Ačiū vyrui, kuris mano tokią veiklą toleravo, nekėlė audros dėl neparuoštų pletų ir namų, apverstų krūvomis popierių. Ačiū vaikams, kurie per daug nekėlė auklėjimo problemų, užaugo dori ir sąžiningi.

Dabar esu laiminga, pasvėrusi ir įvertinusi nuveiktus darbus, turiu teisę atsikvėpti, pasidžiaugti viltinga rytmečio ir ramia vakaro valanda.

„Žiburio“ gimnazijos dienos proga visai mokyklos bendruomenei linkiu nesustoti, siekti dar nepasiektų viršukalnių, įgyvendinti dar nerealizuotus kūrybinius sumanymus ir prasčiausiai būti laimingiems.

Ačiū už pokalbį.

Muzikos mokytojai ekspertei Romai Ruočkienėi Dėkingumo nominacija įteikta už nuopelnus Prienu rajono kultūrai 2007.

Ką Jums reiškia darbas Prienu „Žiburio“ gimnazijoje?

Darbas mokykloje ir sunkus, ir nuostabus – kartais sudėtinga motyvuoti mokinius dainuoti, bet kai dirbame kartu – patiriame daug džiugių akimirų. Smagu dirbti su šiltais žmonėmis – kolektyvu ir mokiniais, iš kurių jaučiu didelę paramą ir palaikymą. Už tai, kad gavau apdovanojimą, norėčiau padėkoti savo mokiniams, kurie dalyvauja įvairiose renginiuose, garsina „Žiburį“, Prienu kraštą ir rajoną šalyje bei už jos ribų.

Ačiū už pokalbį.

Kalbino Gintarė Kazlauskaitė, Laura Noreikaitė, Silvija Žemaitytė

Mokytojas, sugebantis įkvėpti mokinius nors vienam geram poelgiui, nors vienam puikiam eilėraščiui, padaro daugiau nei tas, kuris mūsų atmintį užpildo daugybe pagal pavadinimą ir formą suklasifikuotų dalykų. (J. V. Gėtė)

Kiekvienais metais rajone renkami Metų mokytojai. Mūsų gimnazijos mokytojai jau keleri metai išrenkami geriausiai.

Irma Šneiderienė, anglų kalbos mokytoja ekspertė, Prienu rajono Metų mokytoja išrinkta 2008 metais.

Ką Jums reiškia „Žiburio“ gimnazija?

Man „Žiburio“ gimnazija – tai šviesa, apgaubianti tiek seną, tiek jauną, vienus sušildanti prisiminimais, kitiems dar tik rodanti kelią į ateitį.

Koks, Jūsų manymu, mokytojas turėtų būti?

Mokytojas turėtų būti nuoširdus ir sau, ir kitiems – veidmainiškumas atstumia žmones. Taip pat turėtų be galo domėtis savo dalyku, ir žingeidumo kibirkštėle užkrėsti savo mokinius. Nėra sunkių ir neišmokstamų dalykų, nėra gerų ir blogų mokinių, yra tik meilė darbui ir žmogui.

Zina Dobilienė, matematikos mokytoja metodininkė, Prienu rajono Metų mokytoja išrinkta 2011 metais.

Ką Jums reiškia „Žiburio“ gimnazija?

Kiekvieno suaugusio žmogaus gyvenime būna valandėlių, kai norisi sugrįžti į savąją mokyklą, paliesti suolą. Mano sugrįžimas į šią mokyklą dalinai kitoks, nes aš sugrįžau čia kaip mokytoja, tačiau prisipažinsiu, yra labai daug sentimentų, kurie ir įrodo, kokia brangi man ši mokykla. Aš myliu, branginu ir vertinu „Žiburio“ gimnaziją, nes tai dalis mano gyvenimo.

Kokiomis savybėmis turi pasižymėti mokytojas?

Manau, kiekvienas mokytojas turi turėti didžiulį žmogaus meilės talentą: mylėti darbą, visų pirma savo mokinius. Be to, mokytojas turi gebėti sudominti mokinius savo dalyku, o reiklumą bei principingumą glaudžiai sieti su taktiškumu, žmogiškumu bei nuoširdžia bendravimo kultūra. Šiuolaikinis mokytojas turi ugdyti mokinių pasitikėjimą savimi bei kūrybiškumą.

Ačiū už atsakymus.

Laurynas Juravičius

Vilija Juodsnukienė, istorijos mokytoja metodininkė, Prienu rajono Metų mokytoja išrinkta 2012 metais.

Ką Jums reiškia „Žiburio“ gimnazija?

Tai ir mano darbo vieta, ir vieta, kur aš realizuoju savo žinias ir perduodu jas mokiniams. Taip pat tai mokykla, kurioje mokėsi mano vaikai.

Kokiomis savybėmis turi pasižymėti geras mokytojas?

Profesionalumu, savo dalyko išmanymu, meile vaikams ir, žinoma, – turėti

humoro jausmą.

Ačiū už pokalbį.

Paulina Jančytė

knygas.

Kam norėtumėte padėkoti?

Aš kartu su kita bibliotekininke R. Stonyte norėtumėme padėkoti GMS prezidentei G. Aleksynaitėi, GMS, „Žiburio“ gimnazijos klasėms ir jų auklėtojoms, Prienu rajono administracijos skyriui, DNB bankui, J. Bieliauskieniui ir nežinomiems doto-notojams.

Ačiū už pokalbį.

Rūta Barcytė

Ačiū už pokalbį.

Eglė Peleckaitė

Dalia Šklėriūtė, kūno kultūros mokytoja ekspertė, Prienu rajono Metų mokytoja išrinkta 2009 metais. 2009-2010 m.m. išrinkta į Lietuvos kūno kultūros mokytojų dešimtuką.

Ką Jums reiškia „Žiburio“ gimnazija?

Mano pradžia... Svajonę ir apsisprendimą... Vietą, kurioje gerai jaučiuosi... Erdvę mano saviraiškai... Džiaugsmą, kai sumanyti dalykai tampa realiais... Kartais... antrus namus...

Kokiomis savybėmis turi pasižymėti mokytojas?

Mylėti mokinius. Turi būti geras savo srities specialistas. Pastabus. Tolerantiškas. Dėmesingas. Sąžiningas. Objektyvus. Kūrybiškas. Supratingas. Dirbant neskaičiuojantis nei savo laiko, nei jėgų. Pastoviai keliantis savo kvalifikaciją. Mokantis motyvuoti.

tis motyvuoti.

Ačiū už pokalbį.

Rugilė Dagilytė

„Knygų Kalėdos 2012“. Bibliotekai – 37 knygos

Akcijos „Knygų Kalėdos 2012“ metu naujų knygų gimnazijos bibliotekai galėjome nupirkti knygynuose iš „Knygų Kalėdų“ lentynos iki sausio 6 d.

Prienu „Žiburio“ gimnazijos bibliotekoje jau veikia naujų knygų, gautų akcijos metu, paroda. Norėdami sužinoti daugiau apie vykusią akciją, kalbinau bibliotekos vedėją Liną Krūvelytę.

Ar buvo įgyvendintas šios akcijos tikslas – papildyti mokyklos biblioteką naujomis knygomis?

Galime sakyti, kad taip, pavyko. Iš viso gimnazija šios akcijos metu gavo dovanų 37 knygas ir dauguma jų yra programinių au-

torių.

Ar žmonės aktyviai dalyvavo akcijoje?

Aktyviausiai dalyvavo „Žiburio“ gimnazijos klasių auklėtojai bei jų auklėtiniai, taip pat Švietimo skyrius, pavieniai asmenys, DNB bankas. Prie akcijos neprišidėjo tik Prienu rajono verslininkai, nors kvietimai dalyvauti šioje akcijoje buvo išdalinti ir jiems, be to, ir spaudoje buvo skelbiama, kad akcija prasidėjo. Tikrai tikėjaisi daugiau paramos iš Prienu rajono verslininkų. Tačiau džiaugiuosi, kad daug kitų žmonių labai aktyviai dalyvavo. Patys mokiniai teiravosi, ar mūsų biblioteka gavo

„Aš sodinau, bet Dievas davė augimą“

Nuversti kalnus gali ne kiekvienas vadovas. Vadovo darbas kupinas daugybės išbandymų: jis reikalauja konkretumo, atsakingumo ir komunikabilumo. Pavyksta tik geriausio rezultato siekiantiems ir gebantiems į vieną komandą suburti žmones vadovams. Būtent tokie ir „Žiburio“ gimnazijos direktoriai – kiekvienas iš jų išpaudė gilų pėdsaką gimnazijos istorijoje.

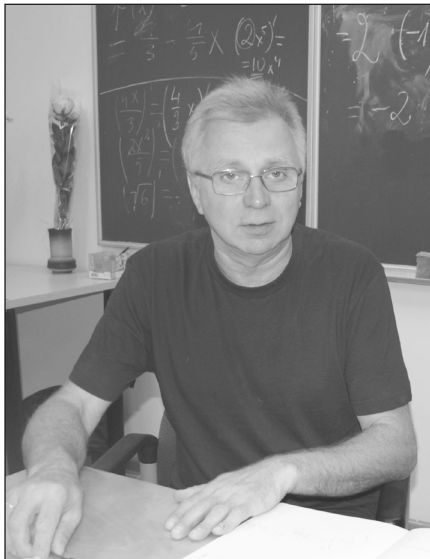
PELIKSIUI MARTIŠIUI – 134

P. Martišius gimė 1879 02 02 Banaičių kaime, Sudargo parapijoje, Šakių apskrityje. Eidamas ketvirtuosius metus, neteko tėvo ir augo 6 vaikus auginančios motinos globoje. 1896 m., priva-

Juozas Padvelskis gimnazijos direktoriumi dirbo 1990 – 2008 metais.

Kokius išskirtumėte didžiausius gimnazijos pasiekimus savo direktoriavimo metais?

Mano manymu, didžiausias „Žiburio“ gimnazijos gyvavimo pasiekimas – gimnazijos statuso suteikimas. 1995 m. mūsų mokykla gimnazijos statusą gavo viena iš dešimties pirmųjų gimnazijų Lietuvoje.

Ir dar vienas, ne mažiau svarbus pasiekimas – po Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo sukurtos

čia pasimokęs, įstojo į Palangos progimnazijos IV klasę. Ją baigęs, tais pačiais metais įstojo į Mintaujos gimnazijos V klasę. Tuo metu Mintaujos gimnazistai atsakė rusiškai kalbėti maldas ir apie 100 mokinių buvo iš gimnazijos pašalinti. Jų tarpe buvo ir P. Martišius. Vėliau išvartiesiems moksleiviams buvo leista grįžti į mokyklą. Bet P. Martišius pasirinko kunigo kelią ir 1898 m. įstojo į Seinų kunigų seminariją. Čia jaunąjį klieriką teigiamai veikė vyskupo Antano Baranausko pavyzdys. Vyskupas daug dirbo, su nepaprastu atsidėjimu sakydavo pamokslus. Iš jo P. Martišius gavo subdiakono ir diakono šventimus.

1918 m. „Žiburio“ draugija pa-

naujos gimnazijos tradicijos: Kalėdinė pamoka, „Žiburio“ diena (P. Martišiaus gimtadienis), Šeimos šventė, Tėvų dienos ir t. t., bet didžiausiu pasiekimu vadinu mūsų gimnaziją baigusiu mokinių darbus savam kraštui.

Ką Jums davė direktoriaus darbas „Žiburio“ gimnazijoje?

Direktoriaus darbas davė daug vadybinės ir pedagoginės patirties.

Pažinau kitų šalių švietimo sistemas, įgytą patirtį galėjau pritaikyti čia – „Žiburio“ gimnazijoje. Taip pat išmokau bendrauti su užsieniečiais, o tai, 1992 metais, dar buvo nauja.

Ką Jums reiškia „Žiburio“ gimnazija?

„Žiburio“ gimnazija – tai ne tik pastatas, bet svarbiausia – mokiniai ir mokytojai.

Čia dirbu seniai (bijau net pasakyti, nuo kada) ir visą tą laiką mes visi, kas čia tik dirbo ir mokėsi, buvome komanda.

Gerai tarpusavio santykiai užtikrina darbo efektyvumą. Man visomet malonu eiti į darbą.

Ačiū už pokalbį.

Dalia Petkevičiūtė

kvietė P. Martišių steigti aukštesniąją mokyklą Prienuose. Birželio mėnesį Prienuose P. Martišius pravedė stojamuosius egzaminus į I ir II progimnazijos klases. Abi klasės buvo atidarytos Juozo Silvanavičiaus namuose. Bet po dviejų metų J. Silvanavičius atsakė nuomoti patalpas progimnazijai. Tuomet 1920 m. direktorius ryžosi savo įstaigai pats sukurti tokią pastogę, iš kurios jokia savivalė negalėtų jos išmesti. Per pustrėčio vasaros mėnesio buvo pastatytas 4 kambarių naujos mokyklos pastatas. Iš valdžios gavęs miško, vaikščiojo po kaimus, prašydamas padėti jį nukirsti ir parvežti. Mokyklos pastatą nuolat plėtė, ir 1924 m. jis buvo baigtas. Buvo pastatyta dviejų aukštų medinė Prienu „Žiburio“ gimnazija, kuri 1925 m. išleido pirmąją laidą. Tais metais mokėsi 286 mokiniai. Už nuopelnus Lietuvos švieti-

Aidas Aldauskas gimnazijos direktoriumi dirbo 2008 – 2011 metais.

Ką Jums davė vadovavimas „Žiburio“ gimnazijai?

Esu šios mokyklos ugdytinis. Vienas iš daugelio privalumų, kurį gali gauti čia mokydamasis, mokytojaudamas ar vadovaudamas – pasitikėjimas savimi. Tiek baigdamas mokyklą 1988 m., tiek palikdamas mokytojo darbą 2007 m., tiek pasitraukęs iš vadovo pareigų 2011 m., tikėjau – aš galiu!

Tuo metu studijavau VU Kauno humanitariniame fakultete vadybą. Vadovavimas mokykloje buvo

mui 1928 m. Pelikisas Martišius buvo pakeltas kanaaninku ir apdovanotas LDK Gedimino III ojo laipsnio ordinu. P. Martišius direktoriavo iki 1940 m., vėliau – vokiečių okupacijos metais (1941–1944).

Bolševikinės okupacijos metais jis kurį laiką klebonavo Prienuose, vėliau buvo perkeltas į Simną. Čia 1955 m. gruodžio mėn. 30 d., eidamas 75 – uosius metus, direktorius mirė.

1956 m. sausio mėn. 2 d. tūkstantinė minia jo palaikus palydėjo į Prienu kapines. Ant jo antkapinio paminklo užrašas: „Aš sodinau, bet Dievas davė augimą“.

Jo devizas MOKSLAS, DARBAS ir DORA yra ir šiandieninės, atkurtos „Žiburio“ gimnazijos kelrodės.

Parėngė istorijos mokytoja metodinė Vida Degutyte

labai gera praktika. Išmokau daug dalykų apie darbą su klientais, susipažinau su veiklos procesų, personalo ir finansų valdymu. Fantastiškai beprotiškos akimirks su mokiniais, kalnas profesionalių mokytojų, atsakingi kolegos administracijoje.

Kokius išskirtumėte didžiausius pasiekimus vadovavimo metu?

Kultūrinis lūžis – nuo „švėsk“ prie ŠVIESK – mus mato!

Technologinis proveržis – e-dienynas, „Ei-tinklas“, „Moodle“ – mus pripažįsta!

Informacinis atgimimas – SMS biuras, interneto svetainė, „Salve“ – mus žino!

Bendrystė – „Mokytojo dienos regata“, gimnazijos choras, mokyklos stilius – mums pavydi!

Šalutiniai, bet labai svarbūs dalykai: subalansuotas biudžetas, sutvarkytas kompiuterių tinklas, atnaujinti IT kabinetai, mokyklos bendrabutis – mums rūpi!

Ką Jums reiškia „Žiburio“ gimnazija?

Vieta, kur ugdytas suprantamas kaip kultūros perdavimo aktas. Vieta, pro kurią einant, suspaužia širdį. Vieta, kur kelio pradžia...

Ačiū už pokalbį.

Tautvydas Vencius

Visur gerai, bet namuose – geriausia!

Jos pažino Prancūzijos kultūrą, kraštovaizdį, sutiko naujų žmonių, pramoko prancūzų kalbos, praplėtė savo pasaulėžiūrą ir dabar, po trijų mėnesių, praleistų Prancūzijoje, jau Lietuvoje! Apie visus išpūdžius, nusivylimus ir atradimus kalbame su Milena Šalčiūte, Elena Jančiukaite, Greta Jakinevičiute, Kamile Bandonyte ir Laura Noreikaite.

Kas labiausiai patiko svetur?

Kamilė. Išskirti vieno dalyko – neįmanoma. Patiko viskas – nuo kraštovaizdžio iki ten gyvenančių žmonių. **Greta.** Šeima, kurioje gyvenau, bei Prancūzijos kraštovaizdis. **Elena.** Kraštovaizdis, pati kalba, jos skambesys. **Milena.** Patiko seni pastatai, siauros miestų gatvelės, vynuogynai ir kraštovaizdis. **Laura.** Labiausiai mane sužavėjo kelionė į Paryžių. Dar labai patiko vynuogynų kraštovaizdis ir, žinoma, prancūziški saldumynai.

Kas nuvylė, nepateisino vilčių?

Greta, Milena, Elena. Nuvylė švietimo sistema, nes mokiniai visiškai nesuinteresuoti mokytis. Mokykloje, kurioje mokėmės, trūksta bendruomeniškumo, t.y. bendravimo, ryšio tarp mokinių ir mokytojų. **Laura.** Visi lūkesčiai liko pateisinti, gal šiek tiek trūko veiklos mokykloje. **Kamilė.** Labai gerai pagalvojus, nei nusiivylimų, nei nepateisintų lūkesčių – nebuvo.

Kaip priėmė globojusi šeima?

Elena ir Greta. Mūsų šeimos buvo labai rūpestingos, padedančios, o bendravimas buvo, manau, natūralus. **Milena.** Šeimoje viskas vykdavo ekspromtu, kadangi visi buvome labai atsipalaidavę. Bendravimas buvo paprastas, kasdieniškas, nes apsimitinėti galima savaitę ar pora savaitių, o tris mėnesius to nesuvaidinsi. **Ka-**

milė. Šiltai, nuo pat pradžių pajutau jų rūpestį ir žinojau, kad galiau bet kada kreiptis pagalbos. Nors tuos žmones mačiau pirmą kartą savo gyvenime, jie mane priėmė kaip tikrą savo šeimos narę. **Laura.** Priimantys žmonės mane sutiko labai draugiškai ir svetingai. Šeima labai norėjo aprodyti savo šalį – daug keliavome, todėl labai džiaugiamusi.

Prancūzijoje buvote užsieniečiai, akį traukiančios merginos. Ar daug sulaukėte dėmesio iš vietinių vaikinių?

Laura. Dėmesio, manau, tikrai netrūko. **Kamilė.** Nei daug, nei mažai – vidutiniškai. **Milena, Greta, Elena.** Sulaukėm daug prancūzų dėmesio, bet jį neišsėkėm tuo pačiu. Prancūzai vaikinai nesubrendę, su jais sunku rasti bendrų interesų, skiriasi požiūriai.

Ko būdama Prancūzijoje labiausiai pasiilgai?

Elena. Šeimos, draugų, protinio darbo, normalių pamokų. **Milena.** Mokyklos bendruomeniškumo. **Greta.** Lietuviško maisto, šeimos ir, aišku, draugų. **Kamilė.** Draugų, šeimos ir savo kambario. **Laura.** Šeimos ir draugų.

Jeį galėtute rinktis, kur kurti savo ateitį, ką rinktumėtės: Lietuvą ar Prancūziją?

Kamilė. Lietuvą. Tik išvykus pastebėjau, kad mūsų šalyje labai gerai – mes turim gražios, žmogaus rankos nepalietos gamtos, mokymo sistema mūsų yra geresnė, be to, savoje šalyje viskas mieliau! **Greta.** Visur gerai, bet namuose geriausia. **Milena.** Rinkčiausi Lietuvą, nes čia draugai ir šeima. **Elena.** Laikinai, kaip turistei, smagu pabūti Prancūzijoje, bet rinkčiausi Lietuvą. **Laura.** Ateityje norėčiau likti gyventi Lietuvoje, bet atostogoms arba su universiteto mainų programa būtų labai įdomu sugrįžti į Prancūziją.

Ačiū už pokalbį!

Jovita Kelmonaitė

Visada norėjau aplankyti Ameriką

Šiais metais mūsų mokykloje mokinių mainai vyksta ne tik su prancūzais. Iib klasės mokinys Gražvydas Barutis laimėjęs ROTARY konkursą visiems mokslo metams mokytis išvyko į JAV, Mičigano valstiją. Kol Gražvydas vieši Amerikoje, pas mus iš ten atkeliavo Otyllia Abraham. Kalbiname Gražvydą.

Iš kur sužinojai apie šį projektą, kas paskatino dalyvauti?

Rotary projektai vyksta kasmet. Kiekvienais metais išsiunčia po 2–3 vaikus į JAV ir Taivaną. Mama pasiūlė, šeima paskatino ir palaikė. Reikėjo užpildyti 18 lapų anketą anglų kalba. Nežinau, pagal ką atrinko, tačiau anketų buvo labai daug. Antras turas buvo pokalbis su Rotary klubo kuratoriumi. Turbūt nenuvyčiau, kadangi pasirinko mane. Šios programos dėka į užsienį išvyko 2 mokiniai iš Lietuvos.

Kai sužinojai, jog vyksi, ko bijojai, ko laukei?

Bijojau nežinomybės, bet Amerika visada buvo mano svajonių

šalis. Visada norėjau pabūti ten. Norėjau pamatyti Ameriką, norėjau įsitikinti, ar ji tokia kaip filmuose, pabūti, pagyventi. Ir tai išsipildė!

Kur gyvenai, kaip sekėsi pritaipiti? Ar draugiškai Tave priėmė?

Gyvenu šeimoje, kurioje yra trys dukros. Viena šiuo metu yra Turkijoje, kita – koledže, o trečia, mano bendraamžė, gyvena su mumis. Šeima priėmė tikrai šiltai. Adaptavausi gana greitai, susiradau draugų ir kalbos barjeras pradingo.

Kokius dalykus ten mokaisi, ar sunku, palyginti su mokymusi „Žiburyje“?

Čia visiškai skirtinga sistema. Dalykus pasirenki pats, tačiau privalai lankyti anglų kalbos, istorijos pamokas. Kiekvieną dieną tos pačios pamokos. O pasirinkimų šimtai, kokių tik nori.

Ar džiaugiesi šiuo projektu?

Labai džiaugiuosi, kad dalyvauju projekte. Dar labiau džiaugiuosi, kad man pavyko į jį patekti. Siūlyčiau visiems tai išbandyti! **Siunčiu linkėjimus Iib klasei!!! Ačiū už interviu.**

Kornelija Kupstaitė

Prancūzaitės džiaugiasi lietuviška žiema bei žiburiečių draugija

Vis daugiau pasaulio mokyklų dalyvauja mainų programose – mokiniai tam tikrą laiką tarpą gyvena ir mokosi kitoje šalyje, apsisotja vietinės šeimos namuose. Pagal Individualaus mokinių mobilumo programą penkios žiburietės tris mėnesius mokėsi ir gyveno Prancūzijoje, o dar visai neseniai, sausio 10–ąją, sulaukėme trijų prancūzaičių – Anaelle Laplume, Marsanne Chabert ir Manon Zago. Merginos, besiruošiančios čia gyventi tris mėnesius, jau spėjo šį tą pamatyti, tad pakalbinome jas ir pasidomėjome, kokie pirmieji išpūdžiai Lietuvoje bei kaip jos jaučiasi žiburiečių kailyje.

Lietuvoje dar esate neilgai, kokie pirmieji išpūdžiai?

Anaelle, Marsanne. Labai patiko kelionė į Rumšiškės. Buvo įdomu susipažinti su Lietuvos tradicijomis, kultūra, paragauti lietuviškų patiekalų.

Manon. Įdomiausia tai, jog susipažinau su daug naujų žmonių.

Sakėte, Rumšiškėse ragavote lietuviškų patiekalų, matavotės tautinius drabužius. Ką manote apie lietuviškus valgius ir tautinius drabužius?

Anaelle, Marsanne. Drabužiai originalūs, spalvingi ir labai gražūs! Buvo smagu matyti Manon ir kartu į Rumšiškės vykusią amerikietę Otyllia, dėvinčias lietuvių tautinius drabužius. *(nukelta į 7 psl.)*

(atkelta iš 1 psl.)

Suskaičiavus balus, paaiškėjo, kad nugalėtojai tapo komanda „Lituanica“: Greta Aleksynaitė, Tautvydas Vencius, Silvija Žemaitytė, Gintautas Jankauskas bei istorijos mokytoja Irena Teišerskienė.

Kalbina me komandos „Lituanica“ narę Gretą.

Ar daug laiko prieš kiekvieną kovą ruošėtės?

Tikrai ne. Besiruošdami etapui apie AIDS bei Kalėdas, pasiskaitinėjome ir pasidomėjome, bet mūsų tikslas buvo smagiai pasibūti bei dalyvauti renginyje.

Kurie etapai Jums buvo patys sunkiausi?

Pats sunkiausias etapas, manau, mums buvo pirmas, nes tuo metu mūsų komandoje trūko dviejų žmonių. Taip pat sudėtingi buvo ketvirtas bei šeštas.

Su jumis komandoje buvo mokytoja Irena Teišerskienė. Ar dažnai prireikė jos pagalbos?

Viso „Protmūšio“ metu dirbo

me kaip komanda: vieną atsakymą žinojo vienas, kitą – kitas, o daugelio – nei vienas, tada ir prasidėdavo linksmoji dalis... SPĖLIONĖS! Negaliu sakyti, kad mokytoja mums gelbėdavo, tačiau ji žinodavo arba padėdavo išmąstyti teisingus atsakymus.

Kokia Tavo nuomonė apie „Protų mūšius“?

Šie „Protų mūšiai“ ne tik patikrino mūsų žinias, gebėjimą mąstyti, bet ir sustiprino mus kaip bendruomenę. Juk be galo smagu susirinkti visiems kartu ir varžytis, ir visai nesvarbu, kurioj vietoj esi, tas kvailas džiaugsmas, kai supranti, kad pats absurdiškiausias tavo atsakymas – teisingas, tikrai praskaidrindavo nuotaiką! Tikrai pasiilgsiu tų ketvirtadienio popiečių, praleistų su komanda mąstant ir netgi, pasakyčiau, kuriant atsakymus. Labai labai lauksiu „Protų mūšių“ ir kitą pusmetį! Ačiū organizatoriams! Ir, žinoma, pačiai nerealiausiai komandai - „Lituanica“!!!!

Ačiū už pokalbį.

Elena Jančiukaitė

„ŽIBURIO“ GIMNAZIJOS MOKINIAI BENDRADARBIAUJA SU LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO KANCELIARIJA

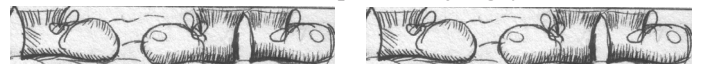
Gruodžio 5 dieną mūsų mokiniai dalyvavo LRS Kanceliarijos organizuotoje konferencijoje „Lietuvių tautos neginkluotas pasipriešinimas sovietiniam režimui“. Įvertindami šių svarbių įvykių reikšmę ateinančioms kartoms, Parlamentarizmo istorijos ir atminimo įamžinimo skyrius kartu su Vilniaus Simono Daukanto gimnazija organizavo konkursą, kurio tikslas – prisiminti lietuvių tautos neginkluotą pasipriešinimą XX a. 6–9 dešimtmečiais ir įvertinti tų įvykių bei jo dalyvių veiklos svarbą Lietuvai kovojant dėl laisvės. Konkurse dalyvavo 8 respublikos mokyklų komandos. Konferencijoje moksleiviai demonstravo savo darbus – surinktą filmuotą, įrašytą medžiagą, gyvų liudininkų prisiminimus, dokumentus ir kitus darbus. Surinkta medžiaga bus paskelbta Seimo interneto svetainėje.

Konferencijoje dalyvavę mūsų gimnazijos mokinės Greta Aleksynaitė, Gintarė Laukaitytė, Ugnė Revinskaitė, vadovaujamos istorijos mokytojos Vilijos Juodsnukienės, gilinosi į Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos leidybą. Jos aplankė vieno iš pagrindinių Kronikos leidėjų Povilo Buzo šeimos narius ir pažįstamus, surinko ir užrašė Povilo žmonos Onos, jų sūnaus Raimundo bei buvusio Prienu klebono monsino Užupio atsiminimus ir parengė pranešimą tema „Lietuvos Katalikų bažnyčios kronikos leidėjai ir platintojai: Povilas Buzas“. Pranešimo pristatyme dalyvavo ir Povilo Buzo anūkė, buvusi mūsų gimnazijos mokinė Paulina Buzaitė.

Gabrielė Kurapkaitė ir Rimantė Celiešiūtė, vadovaujamos lietuvių kalbos mokytojos ekspertės Linos Malinauskienės, surinko istorinę medžiagą, atsiminimus ir parengė pranešimą tema „Jaunimo pagrindinės pasipriešinimo organizacijos „Eucharistijos būreliai“, veikusios Prienu rajone 1978-1986 metais, veikla“.

Šie pranešimai buvo labai gerai įvertinti, apdovanoti padėkomis. Mokiniai, aktyviausiai prisidėję prie mokyklos bendruomeniškumo kūrimo, buvo pakviesti dalyvauti iškilmingame Sausio 13-osios minėjime LRS. Buvo nuspręsta šią garbę suteikti „Žiburio“ protų kovų organizatoriams. Į šį minėjimą atvykti vardinius kvietimus taip pat gavo gimnazijos direktorė Irma Šneiderienė, direktorės pavaduotoja Lina Malinauskienė, istorijos mokytoja metodininkė Vilija Juodsnukienė. Jame buvo pakviestas dalyvauti ir gimnazijos svečias, Prancūzijos Langon miesto Jean Moulin licėjaus direktorius Christophe Caze.

Lina Malinauskienė, direktorės pavaduotoja ugdymui

darbo resursų. MMB „Skarfėja“ gaminami kaklo aksesuarai yra labai stilingi ir patrauklūs, nes spalvos ir papuošimai (kniedės, karoliukai) derinami įvairiai.

Mes džiaugiamės vėl turėdami galimybę plačiau sužinoti apie verslą bei įsilieti į rinką. Tikimės sėkmės ir šiais metais bei linkime jos kitoms gimnazijos bendrovėms!

Raskite mus: www.facebook.com/skarfeja

Silvija Kairiūkštytė

MMB „Skarfėja“

Jau keli metai iš eilės gimnazistai domisi verslu bei bendrovių kūrimu. Aš esu tarp jų, todėl plačiau papasakosiu apie mūsų vykdomą veiklą.

Taigi šiais mokslo metais sulaukėme mokytojos Jolantos Šlėčkienės kvietimo toliau tęsti savo veiklą jos vadovaujame ekonomikos ir verslumo būrelyje. Sunkiausias darbas buvo nuspręsti, ką gaminime, paskui - sugalvoti patrauklų pavadinimą, emblemą ir pradėti reklamos kūrimą. Šis darbas neužtruko ilgai, nes mūsų komanda

jau turi patirties. Taip po kurio laiko gimė MMB „Skarfėja“, ją įteisi- no Lietuvos Junior Achievement suteikdama bendrovei darbo licenziją. Taigi mes, MMB „Skarfėja“, gaminame unikalius kaklo aksesuarus, kurie gali būti pritaikomi ir merginoms, ir vaikinams. Kadangi mums rūpi aplinkosauga, rūšiavimas, todėl nusprendėme šiuos aksesuarus gaminti iš jau padėvėtų marškinėlių, taip sutaupyti pinigų bei energijos ir

Prienu „Žiburio“ gimnazijos laikraštis

Adresas: J.Basanavičiaus g. 1, 4340 Prienai.

Tel.: (8~319) 52430.

El. paštas: salveziburys@gmail.com

www: <http://ziburys.prienai.lm.lt>

Nr. 6 (108) 2013 m. vasaris

Laikraštį parengė Rūta Barcytė, Rugilė Dagilytė, Eglė Peleckaitė, Tautvydas Vencius, Dalia Petkevičiūtė, Jovita Kelmonaitė, Gintarė Kazlauskaitė, Paulina Jančytė, Kristina Žukauskaitė, Silvija Žemaitytė, Laura Noreikaitė, Kornelija Kupstaitė, Elena Jančiukaitė, Miglė Tarasevičiūtė, Laurynas Juravičius.

Maketavo Ieva Aldakauskaitė, Daumantas Janecka, Vaida Marčiulionytė.

Konsultavo Levutė Karčiauskienė.